

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκότης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΩΝ

Δὲν ἔληξαν ἔτι αἱ ἔνεκεν τῆς ἀπιστεῦ-
του νίκης των ἰαχαὶ τῶν ἀναμορφωτῶν, δὲν
ἔληξαν ἔτι αἱ ἀπηχῆσεις τῶν αἰῶν, οἵτινες
ἀπήχησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν Τουρκικῶν
Βουλγαρικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν
ἐφημερίδων καὶ τῶν διαφόρων ἐν τῇ ἐξω-
τερικῇ Ἑλληνικῶν παροικιῶν τὰ συγχαρη-
τήρια, ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν φιλελευθέρων καὶ
ἰδοὺ ὁ πρὸς Νότον ὀρίζων θολοῦται καὶ ὁ
διηνεκῶς ταρασσῶν τοὺς ὕπνους τοῦ Μεσ-
σίου ἐφιάλτης τοῦ Κρητικοῦ ζήτηματος
ἐγείρεται αὐθις φοβερός, ἀπειλητικὸς, δη-
μιουργῶν ἀδιέξοδον, ὅπερ ἐμβάλλει εἰς φό-
βους τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φίλους καὶ προστά-
τας ἰδίᾳ.

Μεθ' ἧς καὶ ὁ κύριος Βενιζέλος, οὕτω
καὶ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, ἰδιαίτατα δ' οἱ
διϋστάμενοι πρὸς αὐτὸν τὰς γνώμας, ἀγω-
νίας, παρακολουθεῖ τὸ εἰς τὴν ἐξυτάτην
αὐτοῦ φάσιν εἰσερχόμενον Κρητικὸν ζήτη-
μα, διότι οὐδεὶς εἶναι Κύριος τῶν περιστά-
σεων καὶ ἡ ἐλαχίστη παρολίθησις δύναται
νὰ ἔχη ἀλγεινὰς καὶ ἀνεπανορθώτους τὰς
συνεπείας, ἔνεκεν τοῦ ὅλως ἐκρύθμου τῆς
καταστάσεως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, διαγεγραμμέ-
νην ἔχουσα ἀπὸ καιροῦ τὴν πορείαν τῆς,
στηριζομένη δ' εἰς τε τὴν ψήφον τῆς δι-
πλῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὸ δημοψήφισμα δι'
οὗ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ τὴν 11 Μαρ-
τίου ἐπεδοκίμασεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν πολι-
τικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἐτοιμάζεται ν' ἀ-
παγορεύσῃ εἰς τοὺς Κρήτας βουλευτὰς, οὗ
μόνον τὴν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἀλλὰ καὶ
τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον εἰσοδὸν
διὰ παντὸς μέσου ὅπερ ἡ κυβέρνησις δια-
τίθησι, διεδόθη μάλιστα ἤδη καὶ ἡ φήμη,
ὅτι διὰ Β. Διατάγματος θ' ἀναβάλη ἡ Α.
Μ. ὁ Βασιλεὺς, καθ' ὃ ἐκ τοῦ Συντάγμα-
τος ἔχει δικαίωμα, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας
τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ
τῇ ἐλπίδι, ὅτι κατὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διά-
στημα, ἐνδεχόμενον αἱ δυνάμεις νὰ λάβω-
σιν οἰασδήποτε ὀριστικὰς ἀποφάσεις διὰ τὸ
Κρητικὸν ζήτημα, ἀποσοβοῦσαι οὕτω τυ-
χὸν μεγαλειτέρους κινδύνους, ἐν περιπτώσει
ἐνόπλου προστριβῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἐκτὸς τῆς τοιαύτης δυσμενοῦς διὰ τοὺς
Κρητικοὺς πόθους στάσεως τῆς Ἑλληνι-
κῆς κυβερνήσεως, φαίνεται ὅτι καὶ ὁ λαὸς
δ' Ἑλληνικὸς, ὁ διαρκῶς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ
πανικοῦ τοῦ 1897 διατελῶν, ἐλαχίστην δὲ
πεποίθησιν τρέφων ἐπὶ τὴν ἐνοπλὸν ἡμῶν δύ-
ναμιν, τὴν ἐντεταλμένην τὴν ἀμυναν τῆς
χώρας, πρῶτιστον δὲ μέλημα αὐτοῦ ἔχων
καὶ πολυτρόπως ἐκδηλῶν αὐτὸ, τὴν ἀπαλ-
λαγὴν τοῦ ἀπὸ τῆς κατατροχούσης αὐτὸν

δυσπραγίας, δὲν εἶναι εὐεπίφορος σήμερον
εἰς πατριωτικὰς ἐξάρσεις καὶ θὰ ταχθῇ
κατὰ τὴν 11 Μαρτίου, εἰς τὸ πλευρὸν τῆς
εἰρηνοφίλου κυβερνήσεως, διότι ὁ Ἑλληνι-
κὸς λαὸς ἀπὸ τοῦ 1897 καὶ ἐντεῦθεν εἶναι
εἰρηνόφιλος, ἀν δὲ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν
τοῦ 1909 ἐπιστεῦθη τὸ ἐναντίον, τὸ τοι-
σοῦτον ἐπήλθεν ἔνεκεν τῆς τότε κρατούσης
συγχίσεως γλωσσῶν καὶ ἰδεῶν καὶ τῆς ὑπὸ
τοῦ τότε ἐπαναστατικοῦ τύπου ἀσυστόλου
διαστροφῆς τῆς λαϊκῆς γνώμης.

Ἄλλ' ὅταν κυβέρνησις καὶ λαὸς συμ-
φωνοῦσιν ἐπὶ τῆς τηρητέας στάσεως, τότε
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναμφισβήτητος ἡ
ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ κράτους
καὶ τοῦ ἀποτελοῦντος αὐτὸ λαοῦ ἀποκηρύ-
ξις τῶν Κρητικῶν περὶ ἐνώσεως πόθων καὶ
θὰ ὑποδειχθῇ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν
τείνουσαν πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ἐπέ-
τιδας χεῖρας Κρήτην, τὴν ἐτοιμὴν νὰ ρι-
φθῇ εἰς τὴν μητρικὴν ἀγκάλην, ὅτι ἡ
Κρήτη οὐδὲν ἔχει νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τῆς Ἑλ-
λάδος, διότι ἡ φορὰ τῶν περιστάσεων ἀ-
ποκλείει τὴν κοινὴν πορείαν καὶ διαγράφει
διάφορον ὁδὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διά-
φορον διὰ τὴν Κρήτην.

Ἰδοὺ τὸ ἀποκαρδιωτικὸν συμπέρασμα εἰς
ὃ καταλήγουσιν οἱ ἀπ' αἰῶνος Κρητικοὶ
ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι τῶν ἑκατομμυρίων
εἰς ἅς, χάριν τῆς πολυποθῆτου ἐνώσεως
τῆς Κρήτης, ὑπεβλήθη ἡ μήτηρ Ἑλλάς.
«**Ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ
Κρήτη διὰ τὴν Κρήτην.**» Αὐτὸ θὰ εἶπη
εἰς τοὺς μεθαύριον ἐρχομένους νὰ μετά-
σχωσι τῶν συνεδριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοι-
νοβουλίου λογάδας τῆς Ἑλληνίδος μεγα-
λονήσου ὁ εἰς τὸ ἄρμα του προσαρτήσας
τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς τύχας τῆς Βενιζέ-
λος, διότι αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ τελικὸν συμπέ-
ρασμα τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ φαλλέντος ἀπὸ τῶν
στηλῶν τῶν Λονδινεῶν Καιρῶν ἀγγλικῶ
διθυράμβου. Ὁ κ. Βενιζέλος, κατέληγεν ὁ
διθυράμβος, θὰ πείσῃ τὴν μὲν Ἑλληνικὴν
κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἀνεπίκτου τῆς ἐνώ-
σεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ
θὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς Κρήτας τὸ ἀνόητον
τῶν ἐνωτικῶν πόθων των.

Καὶ οὕτω συντελεῖται ὁ μυχιαίτερος
πόθος τοῦ συμβούλου ἐκεῖνου τῆς Κρητι-
κῆς πολιτείας, ὃν ὁ πατριώτης πρίγκηψ
τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπάτος ἐν Κρήτῃ ἀρμο-
στῆς ἀπέβαλε τῆς ὑπηρεσίας του, ὡς ἀντι-
πατριωτικῶς σκεπτόμενον, ἀλλ' ὃν ὁ Ἑλ-
ληνικὸς λαὸς ἐκήρυξε διαιτητὴν τῶν τυ-
χῶν του.

Ἄν αἱ περιστάσεις καὶ τὰ γεγονότα
ἐπιτρέψωσι νὰ κατισχύσωσιν αἱ ταυτιζό-
μεναι, τό γε νῦν, γινώμαι τῆς Ἑλληνικῆς
κυβερνήσεως πρὸς τὴν κοινὴν, τῆς πλειο-

ψηφίας τουλάχιστον, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ
γνώμην καὶ συνεπῶς καὶ τῶν ἀντιπροσώ-
πων του, ἡ Κρήτη ἀπόλλυται ὀριστικῶς καὶ
ἀμετακλήτως διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τοιοῦτα
συμβουλεύει ὁ Μπάουτσερ, τοῦτο φρονοῦσιν
ὡς ὀρθὸν καὶ λογικὸν οἱ Λονδινεῖοι Και-
ροὶ, καὶ ἐπικροτοῦσιν ἡ Ταννὶν καὶ ἡ
Γενί-Γαζέτα.

Ἄλλὰ θὰ ἐγκρίνωσιν ἄραγε τὰς σοφὰς
ταύτας γνώμας οἱ θερμοκέφαλοι Κρήτες,
ὧν γνωστὴ ἡ κοχλάζουσα φιλόπατρις πει-
σμονή;

Θὰ λήξῃ οὕτως ἡρέμως ὁ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς
ἐκσπῶν κυκλῶν;

Ταῦτα ἐν γούνασι Θεῶν κείνται.

—————

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἐνόμισεν ὁ «Ερμούπολίτης» ὅτι ἐνε-
ποίησαν κατάπληξιν τοῖς Ερμούπολίταις αἱ
μονομερεῖς καὶ αὐτόβουλοι τοῦ συν-
τάκτου του ἀνακηρύξεις καὶ πειράται νὰ
πέισῃ τοὺς ἀναγνώστας του, τοὺς πολλῶν
κάλλιον αὐτοῦ γνωρίζοντας καὶ τὰ πρό-
σωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν κρατοῦ-
σαν κατάστασιν, ὅτι οἱ παλαιοκομματικοὶ
ἐπεχείρησαν νὰ σπείρωσι ζιζάνια μετὰ
τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων.

Εἶχομεν ἀνεκαθεν, ἔχομεν δὲ καὶ νῦν τὴν
γνώμην, ὅτι, προκειμένων Δημοτικῶν ἐκλο-
γῶν, ὁ λαὸς τῆς Ερμούπολεως ἔχει συνήθως
ὅλως ἄλλοίαν ἀπὸ τὴν ἐν ταῖς βουλευτι-
καῖς ἐκλογαῖς γνώμην, δὲν ταυτίζει δὲ τὰ
τοῦ Δήμου του συμφέροντα πρὸς τὰ τοῦ ἐν
τῇ κυβερνήσει κόμματος. Εἰς τὴν ἰδέαν
ταύτην κρατῶναι ἡμᾶς ἐπὶ πλέον νῦν ἡ
κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας βουλευτικὰς ἐ-
κλογὰς ἐκδηλωθεῖσα λαϊκὴ αὐτοσυνείδησις,
ἀν πράγματι εἶναι τοιαύτη καὶ οὐχὶ παθολο-
γικόν τι φαινόμενον, ὡς πολλοὶ πιστεύουσι.

Ὅθεν, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ τοὺς Δη-
μοτικούς του ἀρχοντας ὁ λαὸς τῆς Ερμού-
πόλεως, θὰ σκεφθῇ αὐτὸς μόνος του νὰ
τοὺς εὔρη, χωρὶς νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τῇ ἐπι-
βληθῶσιν οἱ κρινόμενοι ἱκανοὶ παρ' ἄλλων
κᾶν Βενιζέλος κᾶν οἱ Βενιζελικοὶ τῆς Ερ-
μούπολεως βουλευταὶ εἰσὶν οἱ ἄλλοι οὗτοι.

Ὅτε ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς βουλευ-
τῶν, ὧν ἡ ψήφος συντελεῖ εἰς ἀνάδειξιν
τοῦ κυβερνήτου τῆς χώρας καὶ τὴν παρο-
χὴν τῶν μέσων δι' ὧν ἡ κυβέρνησις θὰ
ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά της, ὁ λαὸς τῆς
Ερμούπολεως ἔκρινεν, ὅτι ἐδικαιούτο ὁ κ.
Βενιζέλος νὰ ὑποδείξῃ ποίους ἐνόμιζεν
ἱκανοὺς νὰ συντελέσωσι διὰ τῆς ψήφου
των εἰς εὐδῶσιν τοῦ προγράμματός του
καὶ νὰ τοὺς συστήσῃ εἰς τὴν λαϊκὴν ψή-
φον. Καὶ ἐδέχθη τὴν σύστασιν καὶ ἐψή-
φισε τοὺς δεκατρεῖς.

Προκειμένου όμως περί των Δημοτικών μας υποθέσεων, περί των του οίκου μας, άπερ ό λαός γνωρίζει πολύ κάλλιον ή ό κ. Βενιζέλος, μόνος ό λαός είναι εις θέσιν ν' άποφανθή τινες οί κατάλληλοι να καθέξωσι την Δημοτικήν άρχήν, έχει δέ την άξίωσιν, ως αύτός έβοήθησε κατά την 11 Μαρτίου τον κ. Βενιζέλον εις τον άγώνα του, ούτω και ό κ. Βενιζέλος και οί φίλοι του να βοηθήσωσιν αύτόν, άφίνοντες τον έλεύθερον, ν' άναδειξη αύτός έκείνους ούς κρίνει καταλλήλους διά την διαχείρισιν των δημοτικών του υποθέσεων.

Αντικρύς όμως αντίθετον πρός την λαϊκήν ταύτην βούλησιν απέβη τό, κατά τό έπιπέκειον πολιτικόν συμπόσιον των Βενιζελικών έκπηδήσαν, άπρόοπτον και άδόκητον μανιφέστον του κ. Βρασίδα, τό όποιον ού μόνον δέν εκπροσωπεί την λαϊκήν βούλησιν—ήν τούναντίον μάλιστα άρκετά έμφαντικώς άντιπαρήλθε—άλλ' ούδδ την των όμοτραπέζων, ούδ' άλλων ίσως όμοφρόνων, ούτινες πάντως έδει, έστω και πρός τό θεαθήναι, να έρωτηθώσι.

Τοιαύτην περί Δημοτικών έκλογών έχοντες γνώμην και παν άλλο ή εις τά οικιακά των φιλελευθέρων έπιθυμούντες ν' άναμιχθώμεν, πολλώ δ' ήττον ζιζάνια να σπείρωμεν, ως μικροπονήριως ό «Έρμουπολίτης» διατείνεται, έχαρακτηρίσαμεν, άσχετως πρός τό ύποδεικνόμενον πρόσωπον, ως έσπευσμένον και άστοχον τό μανιφέστον του κ. Βρασίδα, όστις έν τούτοις πιστεύεται γενικώς διερμηνεύων τό φρόνημα άκρως έφεκτικόν άνδρός, ήμιστά δ' έπιφόρου εις τοιαύτας πολιτικάς άκροβασίας.

Η τελετή της Έθνικής μας Έορτής, και ή Δημοτική Έκπαίδευσις.

Προχθές έπιστρέφοντες εκ της Δοξολογίας διά την έθνικήν μας έορτήν, κήποιος φίλος με ήρώτησε : Δέν σου φαίνεται ότι ή τελετή μας έφέτος είνε όλως διάλου κρύκ ; νεκρά ; πένθιμος ; ποϋ είνε ή ζωηρότης ή παρρησιόχουμένη ζήλοτε ;

Ναί. τψ ειπον' πολύ κρύκ μάλιστα, κατ' άντίθεσιν πρός την προσδοκωμένην άνόρθωσιν μας.

Μά γιατί άραγε ; κατι τι φαίνεται να λείπει τό άλλάτι, ή ούσία.

Απλούστατον' διότι λείπει τό στολίδι της τελετής, ή ζωή της τελετής, ή φαιδρότης, ή χαρά, ή ψυχή αύτης. Λείπουν οί μαθηταί των δημοτικών μας σχολείων, οί όποιοι με την προπορευομένην μακράν γραμμήν των, με τό ζωηρόν και έρρυθμον βήμα των, με τάς τυμπανοκρουσίας των, με τάς σημαίας των και με τά έκλεκτά και μελωδικά πατριωτικά και ένθουσιώδη τραγούδια των, προσέδιδον ζώην και άνεζωπύρουν την τελετήν.

Δέν διαβάσεις εις τάς έφημερίδας, να ιδής τί γίνεται παντού της έλευθέρως και δούλης Έλλάδος ; και εις τό μικρότερον χωριό άκόμη και παντού του έξω έλληνισμού και εις πᾶσαν ήπειρον, όπου υπάρχει και μικρά κοινότης έλληνική ; Οί μαθηταί των δημοτικών σχολείων άποτελοϋν τό όλον της έθνικής μας έορτής.

Έδω έφέτος ήσαν πολύ ολίγοι μαθηταί, ούτινες διελύθησαν μετά την δοξολογίαν.

Δέν είδες εις τάς έφημερίδας ότι εις τάς Αθήνας θά λάβουν μέρος ύπερ τάς 5 χιλιάδας μαθητών, όχι μόνον εις την έθνικήν έορτήν αλλά και εις τάς έορτάς του Πανεπιστημίου ; Διότι ή Δημοτική έκπαίδευσις είνε ή πολύκλωνος ρίζα του έθνικού δένδρου, τό δέ Πανεπιστήμιον ή κορυφή τούτου.

Ακόμη δέν εκατάλαβες, ότι εκείνα τά έθνη και εκείνοι αι πόλεις και τά χωρία άκόμη προάγονται και εκπολιτίζονται και ευτυχοϋν, όσον ή δημοτική έκπαίδευσις άκμάζει, διά της παροχής των καταλλήλων μέσων πρός τόυτο και της ένθαρρύνσεως ; Ποϋ είνε τά Γυμναστήρια ; ποϋ τά σκευητήρια κλπ. ; Άγνοείς ότι ή δημοτική έκπαίδευσις είνε ό θεμέλιος λίθος της προόδου των έθνών ; ότι είνε ή βάση του έξανθρωπισμού και πολιτισμού ; Άγνοείς ότι

ή άνόρθωσις και ή αναγέννησις των έθνών άρχίζει και έξαρτάται εκ της άρτίας δημοτικής έκπαίδευσεως ; της μορφώσεως δηλαδή του λαού ; Άς καταργηθή διά μίαν πενταετίαν ή δημοτική έκπαίδευσις, κλεισούν τά δημοτικά σχολεία και εύθύς θά ίδης τό έθνικόν οικηδόμημα να καταρρέυση άποτόμως άπό του ύψους του πολιτισμού του εις τό βάραθρον της βαρβαρότητος. Ίδδ την Τουρκίαν, ιδδ και την Βουλγαρίαν' ή μόν πρώτη άπέραντος αυτοκρατορίας, γοργά τό έθνατι έξφρανίζεται εκπνεοσα' ή δέ δευτέρα γιγαντιαίως έθνασιν άνήλθε και άνέρχεται εις την τελειοποίησιν της, διότι εις μέν την πρώτην δημοτική έκπαίδευσις δέν υπάρχει, εις δέ την Βουλγαρίαν άκμάζει και προάγεται όσημέρι.

Γιά κύτταζε πόσον πένθιμος φαίνεται ή τελετή μας και φαντάσθητι μίαν μαθητοπλήμυραν προπορευομένην του λαού, φαιδράν, με σημαίας, με τύμπανα, με άσματα, πόσον θά άνεζωπύρει την τελετήν !

Υπάρχει ώρκειότερον, μαγευτικότερον μεγαλοπρεπέστερον, ένθουσιωδέστερον, θέαμα παρ' ήν θλίψη κανείς την μαθητοπλήμυραν όρητικήν, φαιδράν, άδουσαν και τυμπανοκρουοσαν προπορευομένην ενός λαού, ένθουσιώσαν και συμβολίζουσαν και προοιωνίζουσαν τό μέλλον ενός χωρίου, μιās πόλεως, μιās χώρας ; Τούτο τουλάχιστον μάς διδάσκει ή παγκόσμιος ιστορία και περισσότερον ή Έλληνική άπό των άρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα' ότι τά έθνη εκείνα προήχθησαν και προάγονται εις τά όποια ή δημοτική έκπαίδευσις, ή έκπαίδευσις δηλαδή του λαού, άκμάζει χάρις εις την φιλόστοργον πρόνοιαν των Κυβερώντων και άρμοδίων.

Η πρόγονοί μας του 1821 και κατά τον μακρόν χρόνον της βαρβαρού τρομεράς δουλείας ύπό τό πενηχρόν φως της Σελήνης και τό τρεμοσύνον πυγολαμπιδώδες φως της κανδύλας έδίδασκον τά παιδιά, και μετά την άπελευθέρωσιν των πρώτα πρώτα διά την δημοτικήν έκπαίδευσιν έμερίνησαν, ως την βάση και τό θεμέλιον της μορφώσεως του έθνους.

Παρατηρητής.

Ο έορτασμός της 25 Μαρτίου έν Άνω Σύρω.

Μετά μεγάλου πατριωτικού αισθήματος έτέλεσε την έορτήν της Έθνικής ήμων Παλιγγενεσίας ό έν άνω Σύρω ως άριστα λειτουργών Σύλλογος «ό Φιλόπατρις» ύπό την προεδρείαν του κ. Αντ. Στεφάνου.

Την 3ην μ. μ. συμφώνως πρός τό δημοσιευθέν πρόγραμμα, έγένετο ή συγκέντρωσις εις τό κατάστημα του Συλλόγου πλήθους έορταστών εκ τε της Έρμουπόλεως και Σύρου. Πάντες δέ έν σώματι, προηγούμενου του λαβάρου, της μουσικής και των μαθητών του Δημοτ. σχολείου, ψαλλόντων διάφορα πατριωτικά άσματα, μετέβησαν εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν του άγίου Γεωργίου, όπου έψάλη καταυκτικωτάτη Δοξολογία, χοροστατούντος του Σ. Έπισκόπου κ. Δαμασκίου. Μετά την δοξολογίαν επανήλθον πάλιν έν σώματι και κατά την αύτην σειράν και τάξιν εις τό κατάστημα του Συλλόγου, όπου ό δικηγόρος κ. Σαλάχας έξεφώνησεν κατάλληλον και ώρκειον πανηγυρικόν, έπισπασάμενος τά συγχαρητήρια των άκροατών. Μετά τόυτο προσεφέρθησαν άναψυκτικά, και ούτως έληξεν ή ώραία τελετή, οί δέ έορτασταί άποχαιρετήσαντες τον κ. Πρόεδρον άνεχώρησαν κατενθουσιασμένοι.

Μεταφέρομεν εκ της από 3 Μαρτίου (ε. ε.) Τεργεσταίας έφημερίδος «Piccolo» τά εξής :

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ο πλοίαρχος του Έλληνικού έμπορικού ναυτικού Νέστορα Δημητρίου Μαγγανās, πρόην κυβερνήτης της βορειοαμερικανικής θαλαμηγού «Αθηνά», κατοικών εις Φιοϋμε, όδός Γαλιλαίου Γαλιλαίου λαμβάνει την τιμήν να ειδοποιηθή ότι έλαβε παρά της Άγγλικής κυβερνήσεως δίπλωμα έδρευτεχνίας έφεδρικού πηδαλίου μετά της σχετικής μηχανής δι' άτιμόπλοια και ιστιοφόρα παντός τύπου και μεγέθους

Τό έφεδρικόν πηδάλιον τούτο, έν περιπτώσει βλάβης του κυρίου πηδαλίου του πλοίου, δύναται να τεθή εις ένεργειαν έντός πέντε λεπτών της ώρας ή διά της παλαιάς μηχανής του βλαβέντιος πηδαλίου ή και διά της ίδιας αυτού του έφεδρικού μηχανής. Τούτ' αύτό γίνεται και διά την έφεδρικήν μηχανήν, δυναμένην έξ ίσου να λειτουργήσῃ και με τό κύριον πηδάλιον και με τό έφεδρικόν.

Ο έφευρέτης, γηραιός θαλασσόλυκος, με πείραν τεσσαρακονταπενταετη άνά τάς θαλάσσας, έγγυάται την άπόλυτον χρησιμότητα της έφευρεσεώς του, ήτις, εφαρμοζομένη, προώρισται να άποβή σωτήριος και εις ζωάς ανθρώπων και εις μέγιστα κεφάλαια

Πās τις δέ δύναται να συνομολογήσῃ τούτο άμα ως αναλογισθή πόσοι άνθρωποι και πόσα πλοία άπωλέσθησαν, διότι άπώλεσαν τό πηδάλιον και δέν ήδυνήθησαν ν' άντικαταστήσωσιν άμέσως δι' έτέρου έφεδρικού.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Επί της έθνικής έορτής έγένετο ή συνήθης τυπική δοξολογία έν τψ ιερω Ναψ του Άγίου Νικολάου, έν ψ κρέστησαν πᾶσαι αι δημοσίαι και δημοτικαί άρχαί της πόλεως, οί πρόξενοι των φίλων δυνάμεων, διάφορα σωματεία και σύλλογοι μετά των σημαίων και των λαβάρων των και εύάριθμοι μαθηταί των δημοτικών σχολείων. Μετά την δοξολογίαν ή μουσική των Φιλομούσων τεθέσῃ επί κεφαλής των μαθητών και έπομένων των σωματιών των διαφόρων σωματείων παρήλασε διά των όδων Απίλλωνος, Άγοράς και Έρμου και δικτυήθη εις τό Δημαρχείον, όπου ό κ. Δήμαρχος έδέξατο τά συγχαρητήρια των άρχών της πόλεως, του ένταύθα Προξενικού σώματος, πάντων των έν τέλει και διαφόρων πολιτών πάσης τάξεως.

Τό έσπέρας επαιάνισεν έν τψ Πλατεία Μιαούλη ή μουσική των Φιλομούσων και έκάησαν διάφορα πυροτεχνήματα.

— Έχρησιμοδότησαν οί πολιτειολόγοι του άγαθού «Έρμουπολίτου» και, ύπό τό βάρος του φοβερού και τρομερού γρησμού, οί παλαιοκομματικοί έρριψαν σποδόν επί της κεφαλής, περιεβλήθησαν τον τρίχινον χιτώνα της μετανοίας και άπέρχονται εις Θεβχίδα, να άσκητεύοντες έκλιπκρήσωσι τό θεϊον έλεος δι' όσα κακά προϋξένησαν εις τον δυστυχή Έλληνικόν λαόν, με μόνην την έλπίδα, ότι και ό άγαθός «Έρμουπολίτης» εις τάς προσευχάς του θ' άναμιμνήσκηται εκείνων ούτινες ύπό την δικαίαν !!! λαϊκήν άράν, έγκυτέλιπον τά εγκόσμια, να άπομένην έλεύθερον τό στάδιον εις τούς νέους λιλιπουτέιους, ών άληθώς δέν άνοιρεί τό έθνος. Οίκ τερπνά όνειρα βαυκαλίζουσι και έργηγορότας άκόμη τούς άτυχείς άποπλανηθέντας και ποία άφύπνωσις τούς άναμνεύει !

— Επί της έορτής της Ζωοδόχου Πηγής ή οικογένεια Βοκοτοπούλου, κατά πατροπαράδοτον συνήθειαν, έτέλεσε μεγαλοπρεπώς άρχιερατικήν λειτουργίαν έν τψ ένταύθα ιερω Ναψ της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, χοροστατήσαντος του Σεβασμιωτάτου Έπισκόπου ήμων Αθηνάσιου, όστις άφίκετο ένταύθα εκ Τήνου, όπου είχε μεταβή χάριν της έορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, διά του επί τούτω ύπό του κ. Βοκοτοπούλου εκπεμφθέντος εκείσε Σουηδικού ναυαγισιαστικού. Τη φίλη έορταζούση οικογένεια τό «Βήμα» εύχεσται την επί έτη μακρά τέλεσιν της μεγάλης ταύτης πανηγύρεως.

— Τό έφετεινόν Πάσχα δέν παρήλθεν άτυγώς άνευ αίμακτηρών έπεισοδίων. Τό έσπέρας της Κυριακής του Πάσχα, όμως νέων διεσκέδαζον εις τι παρ' την συνοικίαν Νεαπόλεως καφενεϊον παρ' δέ την αστυνομικήν διάταξιν και ύπό τά όμματα των όργάνων της αστυνομίας, ήρξαντο ήτο έπόμενον, σφαίρα τις εκκλίνασα έτραυματόμενον έξωθι του καφενεϊου συμπολίτην μας ώδήγησαν εις τό ένταύθα Νοσοκομείον πολέται νοσηλεύεται. Οί δράσται του άκουσίου τούτου τραυματισμού, έγένοντο άφαντοι.

— Ωσαύτως τό αύτό έσπέρας έν τψ χωρίω «Βάρη», ένψ ό κηπουρός Γεώργιος Νικολ. Κα-

πέλας, προσεπάθει να θέση πυρ εις τι πυροβόλον εξεπυροκρότησε τοῦτο αἰφνυδῶς καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον σοβαρώτατα, καταστρέψαν ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ παρκομφώσαν τὸ πρόσωπόν του. Τὸν δυστυχῆ τοῦτον μετέφερον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τι παρὰ τὸν Ἱερὸν Νεὸν τῶν Τεξιαρχῶν χασισοποτεῖν ὁμᾶς χασισοποτῶν, ἐν οἷς οἱ Βρατσάνος κουρεῖς, Κκαλαφάτης ὀπορωπώλης καὶ Τ. Μπουλμέτης ἤρισαν ἐκ δικαφῶν των εἰς τὸ παίγνιον τῶν κύβων. Τὴν ἔριδα ἐπηκολούθησεν ἡ σχετικὴ συμπλοκὴ καὶ ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ Βρατσάνου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ μηχανίρας. Ἐκ τῶν δραστῶν οὐδεὶς συνελήφθη, τὸν τραυματίαν μετέφερον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

— Μετὰ τῆς προσηκούσης σεμνότητος καὶ ἱεροπρεπεῖας ἐτελέσθησαν αἱ νυκτεριναὶ ἀκολουθίαι τῆς μεγάλης ἐβδομάδος ἐν τῷ κατὰ τὸν ἐξουχικὸν συνοικισμὸν τῆς Ποσειδωνίως ἱερῷ Ναῷ τῆς ἀποτομῆς τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, λειτουργῶντος τοῦ πνευματικῆς ἀρχιεπισκόπου κ. Γεβριήλ Κατακουζηνῶ, ἐφημερίου τοῦ ναοῦ καὶ μελωδοῦντος τοῦ καλλίστου ἱεροψάλτου Ἰωάννου Γούτα, οἵτινες καὶ ἐπεσπᾶσαντο τὰ θερμὰ συγκαρητήρια τῶν παρεκκολληθέντων ἐν τῇ ἡρεμίᾳ τῆς ἐξοχῆς τὸ μέγα τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος δρᾶμα παροίκων ἐκ τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν τηρηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν τῶν ἀκολουθιῶν, αἵτινες θεωροῦνται ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων μουσικῶν συνθέσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Εἰς τοὺς κελούς του φίλους τούτους δὲν ἀποκνεῖ καὶ τὸ «Βῆμα» καὶ διαδιδάσκη τὰ θερμὰ συγκαρητήριά του.

— Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον ἡμῶν ἀφιχθέντα προχθὲς ἐδεξιῶσατο πλῆθος λαοῦ ἐν τῇ προκυμῖα μετὰ ζωηρῶν ἐνδείξεων χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ καὶ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως ἐπισκοπικοῦ μεγάρου, ὁποῦθεν ἀπεχώρησαν ἀφοῦ ἡσπᾶσθησαν τὴν χεῖρα τοῦ ἱεράρχου, εὐχόμενοι αὐτῷ τὸ ὄν εὖ παρέσται.

— Ἀφίκετο ἐκ Μασσαλίας, ὅπου λόγῳ ἐμπορικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων εἶγεν ἐσχάτως με ταβῆ, ὁ παρ' ἡμῶν μεγαλοβιομήχανος κ. Κ. Κορνηλάκης, ὃν μετὰ πλείστης ὀσῆς χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ τιμῶντες καὶ ἀγαπῶντες αὐτὸν φίλοι του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἀπῆλθεν, ἐπανακάμπτον εἰς Ἄνδρον, ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Νικόλ. Καμπάνης.
— Ἀπῆλθε προχθὲς εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Δημήτριος Βοκοτόπουλος.
— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Μέριμγκας.
— Ἐπανῆλθεν ἐξ ἐσπερίας ὁ ἀριστος νέος κ. Σταύρος Γ. Σαλοῦστρος.
— Διατρίψας ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐνταῦθα ἀπῆλθεν, ἐπανακάμπτον εἰς Δῆλον, ὁ τῶν ἐκεῖ Ἀρχαιοτήτων ἐφορος κ. Δημοσθένης Πίπας διδάκτωρ Φιλολογίας.
— Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μ. Ὁρῶν τῆς Μ. Παρασκευῆς ὁμιλήσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἐν Μυκόνῳ ὁ Παν. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ πρῶην Ἡγουμένος κ. Ἀλέξ. Ἀναργύρου ἐν μεσῷ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου θέμα ἔχων τὸν Σταυρικὸν Θάνατον τοῦ Θεανθρώπου.

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ ΩΣ ΚΑΘΑΡΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Τὰ Καταποτία Πινκ καταστρέφουσι τὰ νοσογόνα κῆτις, ἔτινα κυκλοφοροῦσιν ἐν τῷ αἵματι καὶ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται διὰ τοῦ δέρματος. Ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην ἡ διὰ τῶν Καταποτίων Πινκ θερμπεῖα τὰ μέγιστα θὰ συντελέσῃ ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ὁργανισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἀνοιξιν, καθ' ἣν δηλαδὴ ἐποχὴν ἕκαστος ἔχει ἀνάγκην γενικῆς τονώσεως τοῦ σώματος.
Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διανοχῆς παρκαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερβώνη, Βούλγαρη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.
Τὰ γνήσια καταποτία Πινκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλλημιστί.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητῆρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 789 τῆς δωδεκάτης Μαρτίου ε. ε. προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν δεκάτην πέμπτην Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρα ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξωθι τοῦ κληρονομίου Ἰωάννου Π. Κοραμίτσου κειμένου ἐν Πλάκα πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου τὰ ἐξῆς δύο κτήματα τῆς ὀφειλέτιδος Κατῆς Στυλ. Κκαμάκη ἧτοι πρῶτον εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως δύο ζευγαριῶν ἐσπαρμένους κριθῆν καὶ σκορόδα μετὰ ἄλωνιον ἐν μονόσπητον, μάνδραν, ὑδροδξαμενὴν καὶ χαβοῦζαν κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βάτον καὶ συνορευόμενος γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Δημητρίου Ἐπιτιδίου, Ἰωάννου Ζούλικ, Γεωργίου Σηδοῦ, Κωνσταντίνου Ζούλικ, Δημητρίου Ζούλικ, κληρονομίων Ἰωάννου Βαμβούνη καὶ μετὰ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς χιλίας καὶ δεῦτερον μίαν ἀμπελος τεσσάρων ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Βουνάλιχ Προβιτᾶ ἐμπεριέχουσα τεσσαράκοντα τρεῖς συκᾶς καὶ ἀπλάγιον καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Μιχαῆλ Βαμβούνη, Κωνσταντίνου Βήγου καὶ δρόμου, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς ἑκατὸν, τὰ κτήματα ταῦτα κατασχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 779 ε. ε. κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Τσιριγώτου παρκαγγελία τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Μιχαῆλ Γ. Δαμουλάκη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν χιλίων τριακοσίων πενήκοντα τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρῶτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὄρισθη διὰ τὸ πρῶτον κτήμα τὸ ποσὸν δραχμ. πεντακοσίων καὶ διὰ τὸ δεῦτερον δραχμ. πενήκοντα (50), ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 974 Πολ. Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 16 Μαρτίου 1912.
Ὁ ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφος Μήλου
Ἰωάννης Νοστράκης
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἰωάν. Νοστράκης

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητῆρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 788 τῆς δωδεκάτης Μαρτίου ε. ε. προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν εικοστήν δευτέραν Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρα ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξωθι τοῦ κληρονομίου Ἰ. Π. Κοραμίτσου κειμένου ἐν Πλάκα πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου τὰ ἐξῆς δεκάτρια κτήματα τοῦ Στυλιανοῦ Ἰω. Κκαμάκη ἧτοι: 1) μίαν ἰσόγειον οἰκίαν ἐκ τριῶν διαιρέσεων αὐλῆς, ὑδροδξαμενῆς, βουθᾶς, φούρνου, μανδρῶν, σπηλαίου καὶ πατητηρίου, κειμένη ἐν τῷ χωρίῳ Βάτω καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Σάββα Κκισσαρίδου, Δημητρίου Κκισσαρίδου, Φιλίππου Γοζιδίνου, Κωνσταντίνου Τσιριγώτου καὶ δρόμου δημοσίου, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς χιλίας, 2) εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως ἡμισείας ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Τυροκοπαίου καὶ συνορευόμενος ἀπὸ ἰδιοκτησίας Φραγκτῆσου Κκαμάκη, Σταύμου Μκαμίτση, Γεωργίου Ρακπανάκη, Ἰωάννου Νίνου καὶ δρόμου ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς δικακοσίας, 3) εἰς ἕτερος ἀγρὸς ἐκτάσεως τριῶν ζευγαριῶν κατὰ τὴν θέσιν Τυρογαλᾶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Σταύρου Ζούλικ, Γεωργίου Κκαμάκη καὶ Γιαννοῦ Βήγου ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν, 4) εἰς ἕτερος ἀγρὸς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βουνῶν τριῶν ζευγαριῶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Ἀντωνίου Βήγου, Κωνσταντίνου Ζούλικ, Γεωργίου Γκατανῆ καὶ Ἐμμανουῆλ Κκαμάκη ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα, 5) μίαν χερσαῦν τεσσάρων ἐργατικῶν μετὰ τεσσαρᾶς συκᾶς κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Γερακόπετρα πλησίον ἰδιοκτησιῶν

Νικολάου Κκαογιάννη, Ἐμμανουῆλ Κκαμάκη καὶ δρόμου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 6) μίαν ἀμπελος ἐνός ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου μετὰ μίαν συκὴν κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον πλησίον ἰδιοκτησιῶν Θεοδώρου Κκαμάκη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς τριάκοντα, 7) μίαν χερσαῦν δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμῶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Γεωργίου Κκαμάκη, Ἐμμανουῆλ Κκαμάκη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα 8) εἰς ἀγρὸς μίαν ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμῶν πλησίον ἰδιοκτησιῶν Γεωρ. Λαθούρα, Ἄθην. Λιουδάκη, Ἄθην. Εὐρυπίδου καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμ. πενήκοντα 9) μίαν μάνδραν ἀχυρῶν καὶ οἰκίσκος κατὰ τὴν θέσιν Ἀρχοντιμῶν πλησίον Θεοδώρου Κκαμάκη, Αἰκατερίνης Κκαπούρη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθέντα διὰ δραχμὰς πενήκοντα 10) μίαν χερσαῦν ἐκτάσεως τεσσάρων ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κατὰ τὴν θέσιν Παρασπόρου Παπακκαμινωλάκη πλησίον Γεωργίου Κκαβρουδάκη, Ἀνδρέου Βαμβούνη, Ἰωάννου Μκαροθεοδώρακη καὶ δρόμου δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 11) εἰς ἀγρὸς μίαν ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Κκαμπῆ πλησίον ἰδιοκτησιῶν Ἀντωνίου Καβαλιέρου, Ἰωάννου Βαμβούνη καὶ Μιχαῆλ Φραγκτῆσου, ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς πενήκοντα, 12) εἰς ἀγρὸς δύο ζευγαριῶν κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Βουσίδα πλησίον ἰδιοκτησιῶν Σταύρου Ζούλικ, Θεοδώρου Κκαμάκη καὶ δρόμου ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς πενήκοντα καὶ 13) μίαν ἀμπελος ἐνός ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον πλησίον ἰδιοκτησιῶν Φραγκτῆσου Νίνου, Νικολάου Ψαθᾶ καὶ Πέτρου Ρακπανάκη ἐκτιμηθεῖς διὰ δραχμὰς τριάκοντα. Τὰ κτήματα ταῦτα κατασχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 780. ε. ε. κατασχετηρίου. ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Τσιριγώτου παρκαγγελία τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Μιχαῆλ Γ. Δαμουλάκη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν χιλίων δικακοσίων ἐβδομήκοντα τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρῶτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὄρισθη τὸ ἥμισυ τῆς δι' ἑκατὸν κτήμα γεννομένης κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιμῆσεως, ἡ δὲ κατακύρωσις γεννήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 974 Πολ. Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 16 Μαρτίου 1912.
Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Μήλου
Ἰω. Νοστράκης
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἰω. Νοστράκης

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος

Κατὰ τὴν
ΑΓΙΑΝ καὶ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΣΙΜΟΜΙΤΟΥ

Μέγα καὶ σπουδαιότατον γεγονός ἐορτάζομεν, ἀδελφοί, καὶ διὰ τοῦτο πάντες ἐν εὐσεβεῖ σιγῇ καὶ θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ ἀτενίζοντες πρὸς τὸν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ὑψούμενον τίμιον Σταυρὸν ἀναμνησκόμεθα μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ πρὸ δύο χιλιάδων περίπου ἐτῶν συντελεσθέν ἐν τῷ Γαλγοθᾶ δρᾶμα, ὅπερ τοιαύτην ἐποίησεν ἐντύπωσιν καθ' ἣν ἔπασαν τὴν ὑφήλιον, ὥστε ἀγ. μόνον τότε, ὅποτε γῆ καὶ οὐρανὸς διὰ δικαφῶν ἐκτάκτων σημειῶν ἐμαρτύρησαν τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑπαντας τοὺς μετέπειτα χρόνους ἡ ἡμέρα αὕτη τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου ὑπῆρξε πάντοτε σοβαρὰ καὶ ἐπιβήλουσα.
Ἐὰν ἐξετάσωμεν, τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου θὰ ἴδωμεν, ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν σήμερον εὐσεβῶς ἐορτάζομεν, ὑπῆρξεν ἀφετηρία νέας ἐποχῆς καὶ νέου καθιέρωτε σύστημα σκέψεως καὶ ἐνεργείας.
Ὅτε, ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα ἰδρῦσῃ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν, ἡ ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάστασις τῶν ἐθνῶν ἦτο οἰκτρὰ.
Ἡ θεοποίησις τῆς κτίσεως ἀντὶ τοῦ κτί-

